

Introit: **Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (Izajáš 6,8)**

Píseň 291

Modlitba

Čtení: Exodus 3, 1-15

Píseň 313

Text kázání: Exodus 4, 1-20

Milí přátelé, bratři a sestry,

než se budeme věnovat příběhu povolání Mojžíše, rád bych se vrátil k té otázce z úvodu bohoslužeb. K otázce, kterou slyšel od Hospodina prorok Izajáš. **„Koho pošlu a kdo nám půjde?“** Týkala se tato otázka pouze proroka Izajáše? Tehdy snad, ale dnes? Dnes se tato otázka obrací vlastně na každého křesťana. Tedy i na mne a na tebe!

Pán Ježíš po svém vzkříšení říká svým učedníkům: **„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“** Z tohoto výroku je jasné, že toto povolání a poslání se netýká pouze těch, kteří u toho tehdy byli. Týká se všech, kteří v Krista uvěřili, neboť konec světa ještě nezačal, a první apoštolové už dávno nežijí. Na jejich místě máme dnes stát ty i já.

Naše poslání je tedy jasně dané. Víme, komu jsme uvěřili a víme, k čemu nás Bůh povolává. Tak jako nám kdysi bylo o Kristu zvěstováno, tak jako nám sloužili a vedli nás ke Kristu svědci víry, tak nyní ten úkol leží na tobě a na mne. Jsme povoláni k tomu, abychom přiváděli ke Kristu další generace. Ale nejen to. I své současníky je třeba seznamovat, že **bez Krista je člověk ztracen pro věčnost**. Jsme také povoláni k tomu, abychom vnášeli světlo a naději tam, kde je tma a beznaděj. Jsme rovněž povoláni a poslání přinášet Boží lásku tam, kde je nenávisť a neodpuštění. Jsme povoláni a poslání modlit se za ztracené, aby poznali Pána Ježíše Krista, jako jedinou cestu k věčnému životu. Jsme vlastně poslání k tomu, abychom měnili dějiny. Uvědomujeme si to? Žijeme svou víru jen pro sebe, anebo si uvědomujeme, že jsme poslové Božího království? Pokud vyznáváš Ježíše Krista jako svého Pána, pak by ses Ho měl ptát: **„Co chceš, Pane, abych vykonal? Kam mne posíláš? Jaká je tvá vůle?“**

Nevím, jak vy, milí přátelé, ale když jsem si četl právě příběh povolání Mojžíše, tak jsem si na něm uvědomil, jak jsem mu podobný. Ne tedy samozřejmě v tom, co později v Boží moci vykonal. Ale v tom, jak se mu ze začátku vůbec, ale vůbec nechtělo!

To první, čeho bych si na Mojžíši chtěl všimnout, je vlastně jeho útek z Egypta. Od svého lidu. Když ještě jako princ egyptský viděl útlak svého lidu, když viděl, jak židovského otroka bičuje a ponižuje egyptský voják, tak se neudržel a vojáka zabil. Byla to spontánní věc v afektu. Bylo to ovšem lidské řešení, nikoliv Boží. **Spravedlnost Boží hněvem neprosadíš**, jak je psáno. Jak to máme my? Když vidíme kolem sebe nespravedlnost, jak proti ní bojujeme? Dáme průchod zničujícím emocím, anebo se modlíme, žehnáme a prosíme o Boží řešení?

Lidské řešení přimělo Mojžíše k útěku. Strach ho hnál pryč. Do ústraní. Pryč ale i od zodpovědnosti vůči svému lidu. Odešel mezi pohany, **vzal si za ženu Siporu, dceru Midjánského kněze Jitra**. Po mnoho let vedl svůj rodinný život, vychovával své děti, pásal ovce, až do okamžiku, **kdy se mu zjevil Hospodin v ohnivém keři**. Někdy se ptám sám sebe, ale i s myšlenkou na dnešní církev, nakolik já, nebo nakolik my, si žijeme své křesťanství jen tak volně a pohodlně? Nakolik jsme ochotní jít do nepohodlí? Jako např. mnozí misionáři do nebezpečných zemí? Ale to nemusí být jen to. Pro mnohé křesťany je nepohodlné třeba už jen vstát v neděli do kostela, nebo obětovat svůj volný čas pro dobrou věc k slávě Kristově. I přes pohodlí v ústraní si Bůh Mojžíše našel. Pro něho to bylo něco neobvyklého. **Hořící keř, který neshořel**. Jeho zvědavost ho přiměla věc prozkoumat. I díky tomu se setkal s živým Bohem. Jaká událost musí přimět mne a tebe, abychom se setkali s živým Bohem? Mnozí křesťané začali Boha opravdově hledat, až když klesli na dno. Až se jejich život sesypal jako domeček z karet. Až si nevěděli rady, tak začali k Bohu volat opravdově.

Kristus mne i tebe povolává, abychom vnášeli Boží království do tohoto světa. Ovšem ne na základě toho, že to tady dnes říkám já. Každý z nás by měl Krista hledat sám za sebe, každý by se měl modlit a rozpoznávat, jaké talenty, dary a pomazání mu Bůh dává. Nikdo se nemůžeme vymlouvat, že nemá talent nalézt Boha. Nalézt Boha totiž není o talentu. Ale o rozhodnutí, že já chci. Někdo se možná bojí Bohu naslouchat, aby náhodou nedostal podobně těžký úkol jako Mojžíš. Myslím, že ale není potřeba se bát. **Bůh ti nedá úkol, ve kterém nemáš srdce**.

Pojďme se ale nyní, bratři a sestry, podívat na to, jak se Mojžíš před Bohem ze svého úkolu vymlouval. Hospodin mu říká: **„Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znam jeho bolesti. Věřu, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egyptané utlačují. Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z**

Egypta. „Možná někoho napadne otázka, že když je Bůh všemohoucí, proč sám tedy nezasáhl a neudělal v Egyptě pořádek? Jistě by mohl sestoupit v podobě člověka s nadpřirozenou mocí, jako třeba Superman, jenže On k dílu záchrany povolává ochotná srdce. Ano, později přišel v Pánu Ježíši, ale tehdy nebyl čas Ježíše Krista. Tehdy si vyhlédl ke svému dílu záchrany Mojžíše. „**Nuže pojd', pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.**“ Jaká byla Mojžíšova odpověď? **Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“** Co v té odpovědi slyšíme? Že se necítil hoden? Nebo že sám sebe podceňoval? Nebo se mu zdál úkol nezládnutelný? A nemáme to někdy také tak? Určitě se najde někdo lepší než já, bojím se, že to nezládnou. A je to skutečná obava, anebo jen zastřená výmluva?

Co Hospodin Mojžíši odpověděl? „**Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.**“ Jestliže začneš dělat to, k čemu tě povolávám, můžu tě ujistit, že Já budu s tebou. Není to krásné ujištění? A není vlastně stejné, které říká Pán Ježíš nám všem? **Jestliže půjdete ke všem národům, jestliže mi budete získávat učedníky, jestliže budete křtít, vyučovat... pečovat o svěřené, tak Já budu s vámi...** Máš pocit, že Pán není s tebou? Začni konat to, k čemu tě povolává, a uvidíš, jak s tebou bude!

Ovšem Mojžíši to tenkrát nestačilo. **Avšak Mojžíš Bohu namítal: „Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?“** Mojžíš tehdy slyšel: „**Jsem, který Jsem. Řekni jim, Jsem posílá mne k vám.**“ My dnes víme, že jsme spaseni skrze Ježíše Krista. A že nemusíme mít starost o to, co budeme říkat, protože Duch svatý nám dá ta správná slova do srdce i úst v pravou chvíli. Takže i na to se nemůžeme vymlouvat. Bibli máme číst pravidelně, znát biblické příběhy, znát Boží slovo a Duch svatý v pravý čas připomene. Pokud ale Bibli nečteme, pokud neznáme Boží slovo, tak to není o tom, že já na to nemám talent, nýbrž je to pouhá výmluva z mé lenosti a mého nechtění. Kdy nejsme slabí, ale silní? Na to dává odpověď apoštol Jan. **Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává.** Studujme tedy pilně Písmo svaté!

Jaká byla další Mojžíšova výmluva? **Mojžíš však znovu namítal: „Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale řeknou: Hospodin se ti neukázal.“** Jinými slovy, stejně to nemá smysl, oni mi neuvěří. Nepadnou na nás křesťany někdy podobné myšlenky? Má cenu vůbec věřit, má cenu o víře říkat druhým, když o to nestojí, nebo když nevěří? Milí přátelé, žijeme v době materialismu, ale troufnu si říci, že i v době zážitkové. Mnoho lidí se nám vysměje, nechápou, jak někdo může věřit, jejich reakce jsou mnohdy odmítavé. Ale přesto má smysl **kázat evangelium, ať přijdeme vhod či nevhod,** jak je psáno. Protože to je rozsévání a někdy zrno zapadne a vyroste, až budou příhodné podmínky. Ale pokud se nerozsévá, jak by lidé mohli uvěřit v Ježíše Krista? A to že lidé dnes chtějí zážitky? Ano, Mojžíšovi se do Egypta nechtělo, dnes by tam mnozí rádi jeli na dovolenou ☺! Ale o tom to není. Jít ale cestou následování Ježíše Krista, plnit Boží vůli, přinášet zvěst evangelia, to je velmi zážitková disciplína. Zažít živého Boha, to stojí za to!

A zakusil to v plné míře i Mojžíš. Už při svém povolávání. **Z jeho hole udělal Hospodin hada,** pak mu ukázal, **jak jeho ruka se stala malomocnou, aby vzápětí byla uzdravená,** pak před jeho zraky **proměnil vodu v krev.** Hospodin tím řekl, že Mojžíše bude provázet svými znameními. Kristovi následovníci ale přece také slyšeli od Ježíše podobná slova: **Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.** Bůh je živý i dnes a chce doprovázet skrze Ducha svatého každého, kdo po tom touží a kdo má ochotné srdce k službě, do které jej volá Pán.

Když se ale ještě jednou vrátíme k Mojžíši, tak i přes tato znamení použil ještě jeden výmluvný argument: „**Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dříve, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvím. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.**“ To je jistě častý argument mnohých věřících. A mnohdy jistě i pravdivý. I Mojžíš ale slyší od Hospodina, že On je ten, kdo stvořil ústa, a že mu dá ta správná slova. A co Mojžíš? Nyní se nevymlouval, ale **Hospodinovo slovo doslova odmítl! A to Boha rozhněvalo!** Nechtějme, milí přátelé, nahněvat Boha, tím, že Ho budeme odmítat. On má totiž řešení. Mojžíšovi nakonec poslal jeho bratra Árona a tak Mojžíš už neměl žádnou výmluvu. Nakonec svolil a šel.

Braťři a sestry, není každý výmluvný, ale šířit evangelium se dá různými způsoby. Jen svolit, chtít a jít. A tak, co odpovíš Pánu, když se tě zeptá: **Koho pošlu a kdo nám půjde?** Těch míst, kde je třeba jít, je miliony a Pán i tebe potřebuje. Amen. Modlitba píseň 682

Slovo poslání: Římanům 10, 12-17

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen. Píseň 706